

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

21 februari 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en
de dames Greet Van Linter en An Michiels –**

**betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde
in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Hubert Brouns**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden:

de dames Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Johan Sauwens, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Francis Vermeiren;

de heren Norbert De Batselier, Jacky Maes, Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, Luc Van den Brande;

de heer Sven Gatz, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Paul Wille;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

673 (2005-2006)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Inleiding door de heer Joris Van Hauthem.....	4
II. Bespreking	4
III. Stemmingen	6

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 14 februari 2006 het voorstel van resolutie betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007.

I. INLEIDING DOOR DE HEER JORIS VAN HAUTHEM

De heer *Joris Van Hauthem* verklaart dat hij over dit onderwerp twee interpellatieverzoeken heeft ingediend maar dat die door het Uitgebreid Bureau niet ontvankelijk werden verklaard. Vandaar dat hij het onderwerp aanbrengt via een voorstel van resolutie.

De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde was prominent aanwezig in de campagne voor de verkiezingen van het Vlaams Parlement in 2004. De splitsing vond ook een weerslag in het Vlaams regeerakkoord. De kieskring moest ‘onverwijld’ gesplitst worden. De gesprekken over de splitsing zijn echter vastgelopen in mei 2005.

De vraag is wat er nu moet gebeuren in het licht van de federale verkiezingen van 2007. Het zou op zijn minst de bedoeling moeten zijn om die verkiezingen te laten plaatsvinden met een gesplitst kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De spreker is evenwel bezorgd over die splitsing na kennis te hebben genomen van een aantal verklaringen van de federale premier. Die heeft verschillende keren gesteld dat het kiesarrondissement pas na de verkiezingen van 2007 zou worden gesplitst. Volgens de spreker is dat politiek niet aanvaardbaar.

De heer Van Hauthem verwijst naar het arrest van het Arbitragehof van 26 mei 2003. In punt B.9.8 van dat arrest stelt het Hof: “Om die redenen kan worden aanvaard dat de door de bestreden wet gemaakte indeling in kieskringen behouden blijft gedurende de door artikel 65 van de Grondwet bepaalde termijn van vier jaar die aanvangt op het in artikel 105 van het Kieswetboek bepaalde hoofdstuk.”. Concreet vertaald: het volstaat de verkiezingen te organiseren voor de datum van 19 juni 2007 om de juridische bezwaren van het Arbitragehof te ontlopen.

Naast het juridische is er echter ook een politiek aspect, namelijk de vraag of het volgens het Vlaams

Parlement politiek aanvaardbaar is dat de verkiezingen van 2007 plaatsvinden zonder dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is gesplitst. Men moet hierbij rekening houden met wat er is verklaard tijdens de campagne voor de verkiezingen van 2004 en met wat het Vlaams Parlement in het verleden over die kwestie in de vorm van resoluties goedkeurde, onder meer de resolutie van 10 december 2003. Reeds in 1999 stond de realisatie van het kiesarrondissement én het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in het Vlaams regeerakkoord. In het huidige Vlaams regeerakkoord staat dat de splitsing ‘onverwijld’ en zelfs ‘onmiddellijk’ moet gebeuren en los van het door de federale regering voorgestelde Forum voor de staatshervorming.

De spreker stelt vast dat men nu afstevent op een toestand die flagrant ingaat tegen het Vlaams regeerakkoord, met name dat er geen splitsing zal plaatsvinden voor de federale verkiezingen van 2007. Bovendien zal de splitsing vervolgens terechtkomen in de grote communautaire gespreksronde die na die verkiezingen wordt gepland. Nochtans was het de bedoeling om vanuit Vlaanderen geen prijs te betalen voor de splitsing.

Vandaar wordt in dit voorstel van resolutie gesteld dat het politiek onaanvaardbaar zou zijn indien de eerstkomende federale verkiezingen plaatsgrijpen zonder dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde dan reeds gesplitst is. De Vlaamse Regering wordt verder gevraagd de kwestie te agenderen op het Overlegcomité teneinde de splitsing van de kieskring te bewerkstelligen voor de eerstkomende federale verkiezingen.

II. BESPREKING

De heer *Ludwig Caluwé* bevestigt dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde juridisch gezien vanaf 19 juni 2007 moet zijn gesplitst. Hij wenst er geen twijfel over te laten bestaan dat hij de huidige federale regering zo snel mogelijk wil zien verdwijnen. Het zou echter van een al te opvallende trucage getuigen indien die regering, in plaats van haar termijn tot de 19e juni uit te doen, een week eerder ontslag zou nemen om op die manier de juridische verplichting vanwege het Arbitragehof te ontwijken. Dergelijke trucjes zouden door de bevolking op passende wijze worden afgestraft.

De heer Caluwé blijft dus aandringen op de splitsing van de kieskring maar hij wil daarvoor wel de juiste weg volgen. Met het voorliggende voorstel om het

dossier op het Overlegcomité te brengen, dreigt het dossier opnieuw te verzanden in oeverloze discussies zoals men die in april-mei 2005 heeft meegemaakt en waarin ook dossiers als de toepassing van de taalwetgeving in Brussel, de mogelijkheid van de Franse Gemeenschap om scholen in te richten in de Vlaamse Rand, het zogenaamde 'uitschrijvingsrecht' enzovoort, worden ingebracht. Men moet absoluut vermijden om in dat soort discussies terecht te komen. Wat wel moet gebeuren is dat de wetsvoorstellen die de Vlaamse partijen inzake de splitsing in het federale parlement hebben ingediend, afgehandeld en goedgekeurd worden. Men heeft dat een jaar geleden niet aangedurfd om de federale regering niet in gevaar te brengen. Op dit moment zijn er geen elementen om aan te nemen dat er wat dat betreft veel veranderd is. Op het ogenblik echter dat de federale regering toch geen lang leven beschoren meer is, mag men aannemen dat de Vlaamse partijen in het federale parlement wel zullen pogen om de wetsvoorstellen in kwestie ter stemming te brengen.

De spreker besluit dat hij geen reden ziet om het voorliggende voorstel van resolutie te aanvaarden want dat zou tot een verkeerd spoor leiden, namelijk een bespreking binnen het Overlegcomité.

De heer *Francis Vermeiren* stelt vast dat de regeringen uit het verleden, los van de meerderheden die die regeringen uitmaakten, gestreefd hebben naar een splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Het valt te betreuren dat die splitsing nog steeds niet gerealiseerd is. Het is immers een feit dat de Vlamingen unaniem achter die splitsing staan. Men moet trachten die splitsing zo vlug mogelijk en op een democratische wijze tot stand te brengen. Tot nu toe is dat nog niet mogelijk geweest. Toch moet men alles in het werk blijven stellen om de splitsing te realiseren.

Het voorstel van resolutie is volgens de heer Vermeiren onvolledig. Het spreekt immers niet over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement. Bovendien is het Overlegcomité niet het geëigende orgaan om dergelijke kwesties te beslechten. Om die reden kan het voorliggende voorstel van resolutie niet worden aanvaard.

Volgens de heer *Norbert De Batselier*, commissievoorzitter, staat het buiten kijf dat een overgrote meerderheid in het Vlaams Parlement een splitsing van het kiesarrondissement wenst. Belangrijk is tevens dat een overgrote meerderheid dit op een democratische manier wenst te laten verlopen in samenspraak met de Franstalige gemeenschap van het land. In overleg zijn sinds 1970 al vele stappen in de staatshervorming

gezet. De splitsing van het kiesarrondissement zou een belangrijke nieuwe stap betekenen.

De staatshervorming en de staatvorming in ons land zijn voortdurend in beweging. Het gaat om een sociologisch feit en de evolutie is niet tegen te houden. Alleen zal men nooit alleen het tempo kunnen bepalen. Als men de geschiedenis van de zes staatshervormingen bekijkt, gaat het telkens om een sprongsgewijze vooruitgang. De spreker neemt aan dat dit ook het geval zal zijn bij de splitsing van het kiesarrondissement.

De heer De Batselier meent dat men het voorstel van resolutie best niet aanvaardt omdat het het dossier brengt op een niveau – het Overlegcomité – waar het niet thuishoort. Bovendien zijn de bewoordingen van het voorstel van resolutie niet passend. Het kan niet de bedoeling zijn een andere gemeenschap voor vol-dongen feiten te stellen. Men kan wel duidelijk zijn standpunt formuleren en stellen waar men voor staat. Het verhogen van het maatschappelijk draagvlak voor dergelijke thema's bereikt men niet door eenzijdige resoluties aan te nemen.

De heer *Joris Van Hauthem* repliceert dat men het Vlaams regeerakkoord dan ook van eenzijdigheid kan beschuldigen. In het verleden werden over hetzelfde onderwerp al resoluties quasi-unaniem goedgekeurd. Waren die dan ook eenzijdig?

De heer *De Batselier* antwoordt dat het Vlaams Parlement inderdaad een vijftal resoluties heeft aangenomen die de vorm van een eisenpakket aannamen. Dat hield ook in dat men die eisen als een onderhandelingsbasis beschouwde en dat men zou trachten hierover een akkoord met de tegenspeler te bereiken. Het verschil met het voorliggende voorstel van resolutie is dat dat de indruk geeft dat men iets eenzijdig kan opleggen. Dat neemt niet weg dat nagenoeg iedereen in het Vlaams Parlement achter de splitsing van het kiesarrondissement staat.

De heer *Van Hauthem* herhaalt dat ook het Vlaams regeerakkoord dan eenzijdig is. Achteraf kan men misschien tot de conclusie komen dat men de splitsing beter niet in die bewoordingen in het Vlaams regeerakkoord had gezet. Als de Vlaamse meerderheidspartijen zich engageren om op het federale niveau wetsvoorstellen goed te keuren en dat gebeurt niet, dan ontstaat er op zich toch een probleem in de Vlaamse meerderheid. Dat is overigens ook gebeurd.

De spreker wil nog aannemen dat het Overlegcomité niet de geëigende weg is om het probleem aan te kaar-

ten. Hij zal daarom een amendement indienen om 2° uit het voorstel van resolutie te schrappen (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 673/2, amendement nr. 1*). Dan blijft er enkel nog over dat het Vlaams Parlement het politiek onaanvaardbaar zou vinden als de federale verkiezingen zouden plaatsvinden zonder een gesplitst kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Dat lijkt de spreker alleszins niet eenzijdig, ook gelet op alle resoluties die er in het verleden werden goedgekeurd en de laatste regeerakkoorden.

De spreker meent nog dat er in Vlaanderen wel een maatschappelijk draagvlak voor het dossier bestaat. Hij verwijst naar de acties van de burgemeesters van Vlaams-Brabant die op veel steun konden rekenen.

De heer *Christian Van Eyken* wenst te benadrukken dat men over dergelijke dossiers het overleg met de andere taalgemeenschap moet aangaan. Het kan niet de bedoeling zijn eenzijdig op te treden want dat leidt tot een crisis die men niet te boven zal komen. Het lijkt de spreker ook niet aangewezen het debat nog voor de verkiezingen te houden want dat gegeven is niet van aard om de gemoederen te kalmeren. In die zin is het beter te wachten tot na de federale verkiezingen en dan pas het gesprek aan te gaan.

De heer *Ludwig Caluwé* doet nog opmerken dat de splitsing van het kiesarrondissement het nakomen van een uitspraak van het Arbitragehof uitmaakt. Daardoor is de federale regering verplicht om de nodige stappen te zetten inzake de splitsing om te vermijden dat men na 19 juni 2007 in de illegaliteit zou terechtkomen. Dat maakt dat de splitsing van een andere orde is dan de andere voorstellen tot staatshervorming waarover men inderdaad in overleg moet treden. Een en ander betekent ook dat de splitsing afzonderlijk moet worden geregeld en niet opgenomen in een groot onderhandelingspakket. De federale regering moet gewoon uitvoering geven aan de verplichting die voortvloeit uit het arrest van het Arbitragehof.

De heer *Norbert De Batselier* benadrukt dat nageen iedereen in Vlaanderen achter de splitsing staat. Men heeft wat dat betreft de steun van het Arbitragehof die op de splitsing ook een tijdslimiet heeft gezet. Verder bestaat er bij de Vlamingen de wil om de splitsing zo snel als mogelijk te realiseren. Het blijft wel zo dat men in dit land een dergelijke splitsing niet eenzijdig kan opleggen. Als men een staatshervorming wenst met een groot maatschappelijk draagvlak, zowel langs Vlaamse als Franstalige zijde, moet men in gemeenschappelijk overleg treden. De

uitdaging is om een draagvlak te vinden dat Vlaanderen overstijgt. Wat de eis tot splitsing betreft, bestaat er geen verschil tussen meerderheid en oppositie. Het volstaat echter niet om gelijk te hebben; belangrijker is om gelijk te halen.

De heer *Van Hauthem* herhaalt dat hij het regeerakkoord als referentie neemt, waar sprake is van een ‘onverwijld’ en ‘onmiddellijke’ splitsing. Er zijn nog regeerakkoorden geweest waarvan sommige punten op de lange baan werden geschoven. Gezien de impact die de splitsingsdiscussie heeft gehad kan Vlaanderen het zich echter niet permitteren om naar federale verkiezingen te gaan zonder een gesplitst Brussel-Halle-Vilvoorde. Gelet op een aantal verklaringen van de federale premier ziet het er daar wel naar uit.

De spreker is er zich van bewust dat een democratische besluitvorming meer inhoudt dan een stemmenverhouding van de helft plus één. Anderzijds is het zo dat in ons land bepaalde bijzondere wetten die de staatshervorming betreffen met een tweederde meerderheid moeten goedgekeurd worden en een meerderheid moeten halen in iedere taalgroep. Daarnaast zijn er wetten, zoals die met betrekking tot de splitsing, die met een gewone meerderheid kunnen worden gestemd, maar waarvoor wel de alarmbelprocedure kan worden ingesteld.

III. STEMMINGEN

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kathleen Martens en Greet Van Linter strekt ertoe 2° te schrappen (673/2, amendement nr. 1).

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 5.

Het voorstel van resolutie betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde in het kader van de federale parlementsverkiezingen van 2007 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

De voorzitter,

Hubert BROUNS

Norbert DE BATSELIER